

دانشگاه علوم پزشکی کرمان

دانشکده دندانپزشکی

مرکز تحقیقات بیماری‌های دهان و دندان

پایان نامه:

جهت دریافت درجه دکترای تخصصی دندانپزشکی

عنوان:

بررسی رابطه بین طول ریشه‌های دندانهای مولر اول بالای دارای پالپیت برگشت ناپذیر

با میزان موفقیت تزریق انفیلتراسیون باکال

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر مسعود پریرخ

پژوهش و نگارش:

احسان مرادی

شماره پایان نامه: ۱۱۸ ت

سال تحصیلی: ۹۴-۹۵

خلاصه:

مقدمه: کنترل درد در درمان ریشه از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. تکنیک های مختلفی به منظور کنترل درد معرفی شده اند و عوامل آناتومیک نیز نقش بسیار مهمی در کنترل درد بازی می کنند. یکی از مسایلی که می تواند بر میزان درد در درمان ریشه موثر باشد، وضعیت آناتومیک ریشه ها است. در مطالعه حاضر، رابطه احتمالی بین طول ریشه در دندان مولر اول بالا و موفقیت بی حسی حین درمان ریشه مورد بررسی قرار گرفت.

روش اجرا: مطالعه حاضر یک مطالعه بالینی بود که در آن، ۱۰۰ بیمار مبتلا به پالپیت برگشت ناپذیر مولر اول بالا تحت درمان ریشه قرار گرفتند. درد حین کار در مراحل مختلف شامل قبل از تزریق بی حسی، حین تراش عاج، حین ورود به پالپ و حین اینسترومنتیشن به وسیله ابزار VAS مورد سنجش قرار گرفت. از آزمون biserial correlation برای بررسی میزان شکست بی حسی و ارتباط آن با طول ریشه استفاده شد.

نتایج: موفقیت کلی بی حسی در افراد مورد مطالعه، ۶۱٪ بود. بیش ترین طول ریشه متعلق به پالاتال، سپس دیستوباکال و مزوباکال بود. میزان عدم موفقیت در دندان هایی که ریشه دیستوباکال و پالاتال بلندتری داشتند، بیش تر بود ($p < 0.05$)، اما در مطالعه حاضر یک طول خاص به عنوان Cutoff point مشخص نشد.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بین طول ریشه بلندتر و احتمال شکست بی حسی باکال ارتباط وجود دارد. بدین ترتیب، توصیه می شود که حین درمان ریشه در دندان مولر اول بالا، تزریق مکمل برای دندان هایی با پالپ زنده که طول بیش تر از میانگین دارند، مدنظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی: موفقیت بی حسی، مولر اول بالا، طول ریشه، انفیلتراسیون باکال.

Abstract

Introduction: Pain control is of great importance in endodontic practice. Different techniques have been introduced to control pain and anatomic variations play an important role in pain control. One of the issues affecting endodontic pain is the anatomic configuration of tooth roots. In the current study, the possible association between root canal length and anesthetic success was evaluated in first maxillary molars during endodontic treatment.

Methods and materials: The current study was a clinical study performed on 100 subjects who had maxillary first molar diagnosed with irreversible pulpitis. Pain during procedure was evaluated at different stages including before injection, during dentin removal, pulp entrance and instrumentation using Heft-Parker VAS. Serial correlation test was used to evaluate the association between anesthetic failure and root length.

Results: Overall success was 61% in the subjects. The longest root canal was palatal followed by distobuccal and mesiobuccal. Anesthetic failure was more common in teeth with longer palatal and distobuccal roots ($p < 0.05$). No specific root length could be specified as the cutoff point based on the current study.

Conclusion: Results of the current study revealed that the longer the root canal length, higher is the chance of anesthetic failure. It is suggested that supplemental injections be considered in endodontic treatment of vital maxillary molars with longer than normal root canal length.

Keywords: anesthetic success, maxillary first molar, root canal length, buccal infiltration.

